

ת"ד 10313/04/18 - דניאל אליעזר דהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 10313-04-18 מדינת ישראל נ' דהן
תיק חיצוני: פמי 1471/17

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
המבקש	דניאל אליעזר דהן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

החלטה זו דנה בטענת הנאשם בדבר סיכון כפול לאור הגשת כתב האישום מושא תיק זה שבפניי.

כתב האישום המייחס לנאשם עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, לפי סעיף 21(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); אי מתן זכות לרכב ביציאה מחצרים, בניגוד לסעיף 64(א)(2) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה; התנהגות הגורמת נזק, בניגוד לסעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה.

על פי הנתען בכתב האישום, ביום 23.12.16 בסמוך לשעה 11:20 נהג הנאשם בג'יפ של משמר-הגבול במסגרת תפקידו הצבאי, כאשר בתוך הרכב ישבו שלושה שוטרים נוספים.

הנאשם נהג ברכב ויצא מחטמ"ר יהודה אל כביש גישה המוביל לכביש 60, ומיד לאחר מכן החל לפנות שמאלה לכיוון כביש 60, מבלי לתת זכות קדימה לרכב אחר הבא משמאלו.

כתוצאה מכך התנגש הרכב הנ"ל ברכב הנאשם ופגע בו בדופן שמאל.

כתוצאה מההתנגשות, נפגעו קל ארבעת נוסעי הרכב, וכן נפגעו קל שלושת נוסעי הרכב המעורב ולאחד מהם נגרמה חבלה של ממש בכך שרגלו נשברה והוא אושפז למשך 5 ימים.

נטען בכתב האישום כי במעשיו המתוארים לעיל, נהג הנאשם ברכב בקלות ראש ובחוסר זהירות, וללא תשומת לב

מספקת בהתחשב בכלל הנסיבות ובין השאר באפשרות של עצירה נוחה ובטוחה; הנאשם פנה שמאלה מבלי לתת זכות קדימה לרכב אחר הנמצא בצומת או קרוב לצומת, ובכך גרם לנזק לרכבו ולרכב המעורב ולפגיעתם של הנוסעים ברכבו וברכב המעורב, פגיעה שגרמה לחבלה של ממש.

בפתח הדיון טען הסניגור המלומד טענה מקדמית של "סיכון כפול". לטענתו, הנאשם כבר שילם את המחיר על האירוע המיוחס לו בכתב האישום ולמעשה ניתן לומר שכבר נשפט עליו במסגרת הצבא כאשר רישונו נפסל ע"י מפקדו במשטרת משמר הגבול מיום 23.12.16 ועד ליום 21.03.18.

לטענתו, הנאשם קיבל את הדין על האירוע המתואר בכתב האישום במסגרת הצבא והיה על המאשימה לברר זאת בטרם הגשת כתב האישום והעמדת הנאשם בסיכון כפול.

לתמיכה בטענתו הגיש הנאשם מזכר ממפקד הפלוגה הנושא תאריך 14.05.18 לפיו רישונו של הנאשם נפסל למשך התקופה האמורה.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה, ובתגובה מפורטת שהוגשה בעניין נטען שאין הנאשם עומד בסיכון כפול. לטענת המאשימה, החלטת מפקדו של הנאשם - ששירת במג"ב בעת קרות האירועים המתוארים בכתב האישום, איננה מהווה מחסום בפני הליך פלילי כנגד הנאשם.

דין

טענת "סיכון כפול" הינה למעשה טענה מורחבת של העיקרון "כבר הורשעתי" או "כבר זוכיתי".

טענת הסיכון הכפול הוגדרה בפסיקה כ: "ענף אחד של הכלל הקיים מקדמת דנא שאין להעמיד אדם לדין פלילי באותו ענין יותר מאשר פעם אחת (ע"פ 244/73 רבר נ' מ"י, פד"י כח (1) 801,798 (1974)).

הרציונל העומד מאחורי איסור סיכון כפול הוא איסור חשיפת הנאשם יותר מפעם אחת למבוכה ובושת פנים, למאבק ולהוצאות הכרוכות בהתדיינות נוספת, ולחיים בצל דאגה, אי ודאות ואי בטחון (ע"פ 8010/07 חזיזה נ' מ"י (פורסם בנבו, 13.05.09)). תכליתה של דוקטרינה זו לקדם את האינטרס הציבורי בקיום משפט צדק (ראה גם: פלר, יסודות בדיני העונשין, כרך א', 619-620, (1984)).

בעוד שטענת "כבר הורשעתי" נסמכת על מעשה בית דין, הרי טענת "סיכון כפול" נשענת על סכנת הרשעה לה נחשף הנאשם בהליך הקודם, ורואה בסכנה זו מניעה מספקת שלא לפתוח בהליך פלילי נוסף נגדו (ראה פרשת רבר הנ"ל).

בהקשר זה ראוי לציין את סעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") אשר קובע כדלקמן: "אין דנים אדם על מעשה שזוכה או הורשע קודם לכן בשל עבירה שבו".

סעיף 149(5) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענה מקדמית, ובהן -

...

(5) זיכוי קודם או הרשעה קודמת בשל המעשה נושא כתב האישום";

בענייננו, הנאשם לא הורשע, ואף לא זוכה, בגין אותם מעשים המתוארים בכתב האישום. הנאשם גם לא נשפט בגין אותם אירועים, לא בהליך פלילי ואף לא בהליך אחר.

המזכר שצורף לתמיכה בטענתו, מעיד על כך שמדובר בסנקציה צבאית פנימית אשר כוללת שלילת רישיון הנהיגה בלבד, ללא שהתקיים משפט כלשהו בעניין, אף לא במסגרת דין משמעותי.

סנקציה זו איננה מהווה לטעמי "מגן" מפני הגשת כתב אישום במסגרת שבה הוגש כתב האישום שלפני.

גם אם אניח שסנקציה זו ניתנה לנאשם במסגרת הליך משמעותי או מעין משמעותי, הרי הדין המשמעותי, בהבדל מההליך הפלילי, אין מהותו פלילית, כי אם אזרחית, ואין תכליתו ענישה, כי אם הגנה - זיכוי במשפט פלילי אינו משמש מחסום לדיון משמעותי, אם מבחינת "סיכון כפול" ואם מבחינת "מעשה בית דין" (ראה בג"צ 13/57 יעקב צמוקין נ' בית הדין המשמעותי לעובדי המדינה ואח', עמ' 857).

לסיכום: אין בהחלטת מפקדו של הנאשם משום הרשעה או זיכוי בדיון משפטי או שיפוטי, ובכל אופן החלטה זו איננה משמשת מחסום להגשת כתב האישום בפניי.

לאור האמור, אינני רואה כי הנאשם עומד בפני "סיכון כפול" ודין בקשתו להידחות.

בנסיבות אלה אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

